A Madrid no sempre és festa

Treball encomiable del Girona al Wanda, frustrat només per un gol en diferit validat des de Las Rozas quan els d'Eusebio tenien un puntàs gairebé al sac

L'avantsala de l'1-0 (78') va ser un fora de joc que va acabar en un córner molt mal defensat

---

Amb el VAR pel mig, els petits detalls encara acaben tenint més rellevància. I allò que al Wanda, a primera vista, semblava un fora de joc indiscutible de Godín, a Las Rozas van agafar l'escaire i el cartabó i van acabar validant un gol que pràcticament ningú (ni els mateixos jugadors de l'Atlético) havia reclamat. I això va ensorrar les aspiracions del Girona, que, després d'un partit notable, començava a ensumar un punt que hauria estat un puntàs ara que tot comença a agafar una dimensió sideral, sobretot a la part baixa de la taula. El videoarbitratge va sortir al rescat dels de Simeone i va posar punt final a la bicoca que el Girona tenia cada vegada que viatjava a Madrid (tres victòries seguides) i cada cop que s'enfrontava a l'Atlético (cap derrota en cinc partits entre la lliga i la copa).

EquilibriDels cinc canvis que va introduir Eusebio en l'onze va destacar la presència de Douglas Luiz, el jugador que més li encaixa al davant de la defensa per la seva col·locació i capacitat de distribuir. També va tenir un examen Doumbia, a qui Stuani deixa minuts amb comptagotes. L'ivorià, tard o d'hora, hauria de demostrar alguna cosa que acrediti que l'esforç del Girona per portar-lo a Montilivi no va ser cap xut al banderí. Ahir, la seva primera part va ser més que digna i força superior a la de Borja García i sobretot a la de Portu, que en els primers 45 minuts no va trobar el seu lloc sobre la gespa. Els gironins, repartits en una mena de 4-1-3-2, van aconseguir mantenir l'equilibri sobre la gespa i en el marcador. També es cert que la posada en escena de l'Atlético va ser inusualment poc intensa en un equip dirigit per Simeone, a qui el seu tècnic sempre exigeix jugar al 120%. El Girona fins i tot va agafar les regnes en uns primers minuts de control, amb entrades relativament freqüents pel costat dret amb Porro.

L'Atlético va millorar a partir del moment en què els locals van apujar la pressió per evitar la sortida de la pilota des del darrere dels gironins, que van tenir problemes per trobar Douglas i van regalar massa possessions. Amb el pas dels minuts, els locals van aconseguir inclinar el camp amb una banda dreta (Arias) més profunda que l'esquerra (Filipe Luis), però van trobar un rival ben organitzat i molt concentrat que va fer caure no pas poques vegades Griezmann i sobretot Morata en el fora de joc. El gran perill dels matalassers va arribar des de la llarga distància en una canonada de Koke al travesser, que encara tremola. A l'àrea local, les dues rematades de cap de Doumbia van acabar amb dues intervencions d'Oblak.El millor GironaA diferència de divendres contra l'Athletic, el Girona va començar la segona meitat oferint un to molt alt. Una cosa és que l'Atlético se senti còmode sense pilota i una altra molt diferent és que els de Simeone hagin de perseguir ombres per tot el camp. I quan el Girona va posar a carburar els seus homes de toc, com ara Douglas Luiz, Aleix Garcia i Borja García, la inquietud es va apoderar del Wanda. Van ser ben bé 25 minuts de monòleg on al Girona li va faltar malícia i, per damunt de totes les coses, Stuani. Doumbia ja no va ser el de la primera meitat i Portu va acabar sent el primer jugador substituït per Eusebio.

Veient que pintaven bastos i que el 0-0 no era un bon negoci, Simeone va posar Correa i Vitolo per fer un pas

endavant. L'Atlético no només es va espolsar el domini, sinó que va demostrar que té jugadors que amb poca cosa poden fer molt mal. Un parell d'intervencions d'Iraizoz i una d'Alcalá van evitar mals majors abans de rebre el cop de gràcia des del VAR. L'1-0 va ser una cadena d'errors, començant per un fora de joc que, si hagués acabat en gol, s'hauria anul·lat. Però va acabar en un córner que és d'on va néixer el gol de Godín i que el Girona va defensar tan malament com va saber perquè va permetre una acció de tres contra un. A la desesperada, Muniesa va trobar una ocasió en el 94' que l'Atlético va replicar amb un contraatac fulminant de Griezmann.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 03-04-2019, Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1582490-a-madrid-no-sempre-es-festa.html